

Dosar nr. #####/302/2021
(1031/2022)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
DECIZIA PENALĂ NR. ###/A
Ședința publică din data de 05 iulie 2022
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: #####
JUDECĂTOR: #####
GREFIER: #####

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat prin procuror #####.

Pe rol: pronunțarea în cauza penală de față având ca obiect apelul formulat de apelantul – inculpat ##### împotriva sentinței penale nr.###/13.03.2022 pronunțată de Judecătoria Sector 5 București în dosarul nr.#####/302/2021.
Mersul dezbaterilor și concluziile părților au avut loc în ședința publică din data de 28.06.2022, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, în baza art. 391 alin 1 și 2 raportat la art. 405 alin. 1 din Codul de procedură penală, modificat prin Legea nr. 130/2021, a stabilit termen pentru deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii, la data de 05.07.2022 prin punerea acesteia la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

C U R T E A,

Deliberând asupra apelului penal de față, reține următoarele:

Prin sentința penală nr.### din data de 13.03.2022 pronunțată în dosarul nr.#####/302/2021, Judecătoria sectorului 5 București a hotărât următoarele:
În baza art.396 alin.10 din Codul de procedură penală raportat la art.83 Cod penal a stabilit în sarcina inculpatului ##### - ##### - fiul lui ### și #####, născut la data de ##### în #####, sector 6, domiciliat în #####, str. Cap. ##### nr.3, #####, #####, #####, sector 5, posesor al C.I. #####, C.N.P. #####, pedeapsa de 10 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de – conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, prev. și ped. de art. 336 alin. 1 C.p..

În baza art.83 alin.1 și 3 Cod penal a amânat aplicarea pedepsei închisorii de 10 luni închisoare pe un termen de supraveghere stabilit în condițiile art.84 Cod penal, de 2 ani, de la data rămânării definitive a hotărârii.

În baza art.85 alin.1 Cod penal, a dispus că pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.86 alin.1 și 2 Cod penal, a dispus ca pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art.85 alin.1 lit.c) - e) să fie comunicate Serviciului de Probațiune.

În baza art.404 alin.3 Cod procedură penală, a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

În baza art.274 alin.1 Cod procedură penală, a obligat inculpatul să plătească suma de 1.142,3 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, din care suma de 142,3 lei aferentă urmăririi penale.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul emis la 29.01.2021 în dosarul nr.#####/P/2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sector 5 București s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului ##### - #####, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, prev. și ped. de art. 336 alin. 1 C.p., constând în aceea că la data de 09.02.2016, în jurul orei 01:00, a condus autovehiculul marca Dacia ##### cu nr.de înmatriculare # ### ###, pe str.Drumul Sării, din sectorul 5 al municipiului București având în sânge o îmbibație alcoolică superioară limitei de la care fapta devine infracțiune, respectiv 1,65 g % conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală de recalculare a alcoolemiei efectuat în cauză .

Prin încheierea judecătorului de cameră preliminară pronunțată la data de 17.12.2021 s-a constatat legalitatea actului de sesizare al instanței, a administrării probelor precum și a efectuării actelor de urmărire penală.

La termenul din data de 15.03.2022, inculpatul a recunoscut în totalitate fapta astfel cum a fost reținută prin rechizitoriu, învederând că dorește ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, înțelegând astfel să beneficieze de dispozițiile art.374 alin.4 din Codul de procedură penală privind judecata în cazul recunoașterii învinuirii.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța de fond a reținut, pe situația de fapt, următoarele:

La data de 09.02.2016, în jurul orei 01:00, inculpatul ##### - ##### a condus autovehiculul marca Dacia ##### cu nr.de înmatriculare # ### ###, pe str.Drumul Sării, din sectorul 5 al municipiului București. Întrucât emana halenă alcoolică, conducătorului auto, i s-a solicitat de către organele de poliție să fie testat cu aparatul alcool-test Drager Printer #####, la poziția 00144, la ora 01:02, a indicat o valoare de 0,63 mg/l alcool pur în aerul respirat.

Având în vedere prevederile art.88 alin.6 din OUG nr.195/2002, republicată, conducătorului auto ##### - ##### i s-a solicitat să se deplaseze cu organele de poliție la I.N.M.L. - București, pentru recoltarea de probe biologice, în vederea stabilirii alcoolemiei, acesta fiind de acord.

La sediul I.N.M.L. - București, i-au fost recoltate inculpatului două probe de sânge, în conformitate cu prevederile Ordinului Ministerului Sănătății nr.376/2006, acestea fiind sigilate cu sigiliul nr. 00127940. Proba de sânge a fost recoltată la ora 01.25 respectiv la ora 02.25.

De asemenea, cu ocazia examinării clinice efectuate de medic la momentul recoltării probelor, inculpatul a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice, respectiv cantitatea trei beri în intervalul de timp pe care nu-l poate preciza (fila 20 d.u.p.)

Probele biologice au fost analizate de către Institutul de Medicină Legală ##### Minovici, care a emis Buletinul de analiză toxicologică – alcoolemie nr.775, A12/1269/29.09.2016, din care rezultă că inculpatul avea la ora 01.25, o alcoolemie de 1,55 gr/00 alcool pur în sânge, în cazul primei probe respectiv o alcoolemie de 1,30 gr/00 alcool pur în sânge, în cazul celei de a doua probe. Conform aceluiași buletin, probele de sânge au fost prezentate cu sigiliul nr.00127940, iar rezultatul alcoolemiei a fost stabilit prin metoda "oficială".

Pentru a se stabili valoarea alcoolemiei avute de inculpat la momentul depistării, în cauză s-a dispus și efectuat o expertiză medico-legală. Conform raportului de expertiză medico-legală privind estimarea retroactivă a alcoolemiei nr.1034/01.08.2019, inculpatul avea la data de 28.07.2019, în jurul orei 01:00, o alcoolemie de 1.65 g% .

În raport de poziția procesuală a inculpatului de recunoaștere a faptei astfel cum a fost descrisă în rechizitoriu, adoptată în fața instanței, prin analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă astfel expuse, prima instanță a constatat, în mod neîndoiebnic, că inculpatul ##### - ##### a săvârșit fapta anterior descrisă.

În drept, s-a apreciat că fapta inculpatului #####, care la data de la data de 09.02.2016, în jurul orei 01:00, a condus autovehiculul marca Dacia ##### cu nr.de înmatriculare # ### ###, pe str.Drumul Sării, din sectorul 5 al municipiului București, având în sânge o îmbibație alcoolică superioară limitei de la care fapta devine infracțiune, respectiv 1,65 g % conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală de recalculare a alcoolemiei efectuat în cauză, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prevăzută și pedepsită de art. 336 alin. 1 din Codul penal.

În ceea ce privește latura obiectivă a infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul sub influența alcoolului, elementul material al laturii obiective a fost realizat prin fapta inculpatului de a conduce auto marca Dacia ##### cu nr. de înmatriculare # ### ###, pe str. Drumul Sării din sectorul 5 al municipiului București, având în sânge o îmbibație alcoolică superioară limitei de la care fapta devine infracțiune, respectiv 1,65 g % alcool pur în sânge. Urmarea imediată a acestei fapte este reprezentată de crearea unei stări de pericol atât pentru inculpat, cât și pentru ceilalți participanți la trafic, stare de pericol ce subzistă indiferent de modul în care inculpatul resimte starea de ebrietate în care se află, condițiile de trafic existente la momentul săvârșirii faptei sau distanța parcursă.

Legătura de cauzalitate dintre elementul material al infracțiunii și urmarea imediată rezultă cu evidență, netrebuind a fi dovedită, dată fiind natura infracțiunii de

pericol abstract.

Sub aspectul laturii subiective, instanța a reținut că inculpatul a condus autovehiculul pe drumurile publice știind că se află în stare de ebrietate, așa cum rezultă din declarațiile date. Astfel, inculpatul a săvârșit fapta cu intenție indirectă, formă prevăzută de art. 16 alin. 3 lit. b Cod penal.

În ceea ce privește pedeapsa aplicabilă, art.336 alin. 1 Cod penal prevede pedeapsa amenzii alternativ cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

Având în vedere că în cauză a fost aplicată procedura în cazul recunoașterii învinuirii și că în aplicarea prevederilor art. 375 alin. 1 din Cod procedură penală, inculpatul a recunoscut fapta săvârșită în modalitatea arătată mai sus, instanța de fond a reținut beneficiul oferit de dispozițiile art. 396 alin. 10 Cod procedură penală care prevăd că, în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar în cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime.

Limitele pedepsei închisorii aplicabile în cauză, reduce ca urmare a aplicării cauzei speciale prevăzute de art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, sunt de la 8 luni la 3 ani și 4 luni.

La individualizarea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită, instanța a avut în vedere prevederile art.74 Cod penal, care stabilesc criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Ținând cont de pericolul faptei săvârșite de inculpat, care a condus pe drumurile publice un autovehicul aflându-se sub influența băuturilor alcoolice, și având în vedere urmările pe care fapta acestuia le-a avut și le-ar fi putut avea (numai hazardul făcând posibilă evitarea unor consecințe grave ce ar fi putut rezulta din acțiunile ilicite ale inculpatului), instanța de fond a apreciat că pentru săvârșirea infracțiunii se impune stabilirea pedepsei închisorii.

A mai arătat judecătorul cauzei pe fond că fapta inculpatului prezintă un grad de pericol social mediu, avându-se în vedere numărul mare al accidentelor de circulație din ultimul timp, cauzate în principal de conducerea sub influența alcoolului.

Instanța a avut în vedere atitudinea inculpatului de recunoaștere a faptei, manifestată încă de la prima declarație dată, dar și perioada lungă de timp scursă de la data săvârșirii faptei.

În raport de cele expuse anterior, față de modalitatea de comitere a faptei și circumstanțele personale ale inculpatului, instanța de fond a apreciat că se impune stabilirea unei pedepse, orientată spre minimul special.

În ceea ce privește necesitatea aplicării pedepsei, s-a constatat că, în cauză sunt îndeplinite condițiile art.83 Cod penal, pedeapsa stabilită fiind mai mică de 2 ani închisoare, respectiv 8 luni închisoare; inculpatul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii; acesta și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, iar în raport de persoana inculpatului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

De asemenea, s-a constatat faptul că maximum special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită de inculpat este de 5 ani închisoare, valoare inferioară celei de 7 ani închisoare prevăzute de art. 83 alin. 2 Cod penal, iar inculpatul nu s-a sustras de la urmărirea penală ori judecată și nu a încercat zădărnicierea aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

Apreciind că aplicarea imediată a pedepsei nu este necesară, având în vedere circumstanțele reale și personale ale inculpatului, posibilitatea efectivă de reintegrare socială a acestuia, conduita avută de aceasta anterior faptei, și constatând că sunt îndeplinite condițiile cumulativ prevăzute de art.83 alin.1 lit.a-d din Codul penal, prima instanță a hotărât amânarea aplicării pedepsei închisorii pe un termen de supraveghere stabilit în condițiile art.84 Cod penal, de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii.

În acest sens, a apreciat că scopul pedepsei ca mijloc de constrângere, dar și ca mijloc de reeducare va fi atins, urmând ca inculpatul să conștientizeze că respectarea legii penale este o necesitate și că numai respectând legea penală el poate evita aplicarea și executarea în viitor a unor alte pedepse, inclusiv cea aplicată prin hotărâre.

De asemenea, instanța a avut în vedere că procesul a avut o durată excesivă, fapta de care a fost acuzat inculpatul a fost comisă în data de 09.02.2016, iar trimiterea în judecată s-a făcut în data de 12.11.2021, la mai mult de 5 ani de la comiterea acesteia din motive care nu pot fi imputate acestuia ci doar organelor judiciare care au instrumentat cauza.

S-a avut în vedere că inculpatul nu s-a sustras de la urmărirea penală și că deși toate probele au fost administrate încă din anul 2016, organul de urmărire penală a dat dovadă de pasivitate în soluționarea cauzei aspect care a creat inculpatului o situație defavorabilă.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel inculpatul ##### – #####, solicitând să se constate că în acest dosar s-a împlinit termenul de prescripție, astfel că în baza art. 421 pct. 2 lit. a C.p.p. rap. la art. 396 alin. 6 C.p.p. prin raportare la art. 16 alin. 1 lit. f și art. 17 C.p.p., solicită a se constata că a încetat procesul penal față de inculpat iar în subsidiar, sa se desființeze sentința penală nr. ####/31.03.2022 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. #####/302/2021 și pronunțarea unei noi hotărâri, în sensul individualizării pedepsei conform art.80 C.pen. privind reinterpretaarea probelor, solicită amânarea aplicării pedepsei. Analizând actele și lucrările dosarului, potrivit art.417 alin.1, 2 din Codul de procedură penală, prin prisma motivelor invocate de inculpat, precum și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei (inclusiv prin prisma Deciziei Curții Constituționale nr.358/2022), Curtea constată că apelul cu judecarea căruia a fost sesizată este fondat, în limitele și pentru considerentele care se vor arăta în cele ce urmează:

Referitor la infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, prev. și ped. de art. 336 alin. 1 C.pen., Curtea constată că prima instanță a stabilit o situație de fapt corectă și o încadrare juridică legală.

Astfel, din probatoriul cauzei, rezultă, în afara oricărui dubiu, că, la data de 09.02.2016, în jurul orei 01:00, inculpatul ##### a condus autovehiculul marca Dacia ##### cu nr.de înmatriculare # ### ####, pe str. Drumul Sării, din sectorul 5 al municipiului București, având în sânge o îmbibație alcoolică superioară limitei de la care fapta devine infracțiune, respectiv 1,65 g % conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală de recalculare a alcoolemiei efectuat în cauză, fapta sa constituind infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, pentru care norma de incriminare - art.336 alin.1 din Codul penal - prevede pedeapsa închisorii de la 1 an la 5 ani, alternativ cu pedeapsa amenzii.

În raport cu prima pedeapsă, cea mai grea, termenul prescripției generale a răspunderii penale este 5 ani, conform art.154 alin.1 lit.d din Codul penal și curge de la data săvârșirii infracțiunii, potrivit art.154 alin.2 teza I din același cod.

Referitor la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, prin Decizia nr.####/2018 (publicată în Monitorul Oficial nr.518 din data de 25 iunie 2018), Curtea Constituțională a statuat că soluția legislativă care o prevede prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal, este neconstituțională.

Prin Decizia nr.####/2022 (publicată în Monitorul Oficial nr.565 din data de 09 iunie 2022), Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art.155 alin.1 din Codul penal sunt neconstituționale, arătând, în considerentele acesteia, pe de o parte, că, pe perioada cuprinsă între data publicării Deciziei nr.####/2018 (25 iunie 2018) și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma respectivă, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale (fapt realizat prin OUG nr.71/2022, publicată în Monitorul Oficial nr.531 din data de 30 mai 2022), fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (parag.73), iar, pe de altă parte, că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.####/2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal la exigențele constituționale, astfel că termenele de prescripție generală reglementate în art.154 din același cod nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale (parag.74).

În speță, Curtea constată că, pentru infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, săvârșită la data de 09.02.2016, s-a dispus, începerea urmăririi penale în rem la data de 16.06.2019 (fila 5, d.u.p.).

În legătură cu această infracțiune, prin ordonanțele din data de 27.07.2020 s-a dispus și confirmat efectuarea în continuare a urmăririi penale față de numitul #####, inculpatul din prezenta cauză (fila 6 -7, d.u.p.) iar ulterior prin ordonanța procurorului din data de 20.09.2021 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului pentru infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, prev. de art. 336 alin.1 C.pen. (fila 17, d.u.p.).

Astfel, din actele aflate în dosarul de urmărire penală, inclusiv acte de procedură, reiese, că acestea au fost efectuate ulterior datei de 25 iunie 2018 (când a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr.297/2018), astfel la data de 16.06.2019 (fila 5, d.u.p.) s-a dispus, începerea urmăririi penale în rem față de faptă; prin ordonanțele din data de 27.07.2020 s-a dispus și confirmat efectuarea în continuare a urmăririi penale față de inculpatul ##### (fila 6 -7, d.u.p.); prin ordonanța procurorului din data de 20.09.2021 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului pentru infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, prev. de art. 336 alin.1 C.pen. (fila 17, d.u.p.); la data de 12 noiembrie 2021, a fost emis rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####.

După sesizarea instanței, procedura de cameră preliminară a fost finalizată prin încheierea din data de 17 decembrie 2021 (rămasă definitivă, prin necontestare, la data de 10 ianuarie 2022), hotărârea în primă instanță a fost pronunțată la data de 31 martie 2022, cauza a fost înregistrată pe rolul instanței de apel la data de 12

aprilie 2022 (pentru soluționarea căii de atac exercitate de inculpat), toate aceste acte fiind efectuate anterior intrării în vigoare, la data de 30 mai 2022, a OUG nr.71/2022.

Raportat la aspectele anterior menționate, Curtea constată că s-a împlinit termenul (cu o durată de 5 ani) al prescripției generale a răspunderii penale, întrucât, ulterior datei de 09 februarie 2016 (când fapta de furt a fost săvârșită) și până la data de 08 februarie 2021, când termenul respectiv era deja împlinit, nu a existat niciun act de întrerupere a cursului acelei prescripții.

În acest sens, Curtea reține că, indiferent dacă normele care reglementează efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură sunt norme de drept substanțial, sunt susceptibile a fi aplicate ca lege penală mai favorabilă, situație în care art.155 alin.1 din Codul penal, în forma în vigoare în perioada 25 iunie ##### # ## mai 2022, ar trebui aplicat ca o astfel de lege, potrivit art.5 din același cod sau sunt norme de drept procesual, supuse principiului „tempus regit actum” și al căror efect se produce ope legis, conform principiului aplicării imediate a legii de procedură, în speță, de la data de 09 februarie 2016 și până la împlinirea termenului (de 5 ani) al prescripției generale a răspunderii penale 08 februarie 2021, nu a existat niciun act de întrerupere a cursului acesteia, în sensul că la data de 16.06.2019 (fila 5, d.u.p.) abia s-a dispus, începerea urmăririi penale în rem față de faptă iar așa cum s-a arătat anterior, în perioada 25 iunie ##### # ## mai 2022 nu a mai existat dispoziții de întrerupere a termenului de prescripție general.

De asemenea, Curtea mai constată, că termenul prescripției generale a răspunderii penale nu a fost nici suspendat, conform art.156 alin.1 din Codul penal, pe durata celor 60 de zile de stare de urgență din perioada 16 martie ##### # ## mai 2020, cu efectul prevăzut în art.156 alin.2 din același cod, ca urmare a Decretelor Președintelui României nr.195/2020 și nr.240/2020 (aprobat prin Hotărârile Parlamentului României nr.3/2020 și, respectiv, nr.4/2020).

În acest sens, Curtea reține că, potrivit art.156 alin.1 din Codul penal, cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

Cele două decrete anterior menționate nu se încadrează în noțiunea de dispoziție legală (folosită în art.156 alin.1 din Codul penal), pentru a constitui o cauză de suspendare a cursului prescripției generale a răspunderii penale, având în vedere calificarea dată acestora, de Curtea Constituțională, prin considerentele Deciziei nr.####/2020 (publicată în Monitorul Oficial nr.387 din data de 13 mai 2020), respectiv aceea de acte administrative cu caracter normativ, subsecvente legii și având o forță juridică inferioară legii, care nu pot să deroge, să se substituie ori să adauge la lege (parag.88-90), tot instanța de contencios constituțional arătând, în considerentele aceleiași decizii, cu privire la primul decret (de instituire a stării de urgență), că, la aprobarea acestuia prin hotărâre, Parlamentul s-a limitat să încuviințeze acea măsură, fără a-și îndeplini obligația de a verifica respectarea exigențelor pe care Constituția și legea le impun decretului Președintelui și de a sancționa exercitarea ultra vires a competențelor legale (parag.105).

Prin hotărârea ulterioară (de încuviințare a prelungirii stării de urgență), Parlamentul a prevăzut, în mod expres, la art.2 alin.1, că, pe durata stării de urgență, restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți se dispune numai prin acte normative cu putere de lege, iar, la art.3, că modificarea, completarea sau abrogarea, după caz, a unor dispoziții prevăzute în acte normative cu putere de lege, motivate de prevenirea și combaterea epidemiei COVID-19, se pot dispune numai prin acte normative cu putere de lege.

Nincolo de faptul că, pentru motivele anterior menționate, Decretele Președintelui României nr.195/2020 și nr.240/2020 nu constituie dispoziții legale, Curtea constată că art.43 alin.2 din primul decret și art.64 alin.5 din al doilea decret au prevăzut suspendarea de drept, pe durata stării de urgență, numai a proceselor penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, inclusiv cele aflate în procedura în camera preliminară, cu excepțiile menționate, nu însă și a urmăririi penale în cauzele aflate în acea fază procesuală.

Referitor la aceste din urmă cauze, în art.43 alin.1 din primul decret (de instituire a stării de urgență), s-a prevăzut că activitatea de urmărire penală se desfășura numai cu privire la anumite cauze (enumerate), neprevăzându-se însă suspendarea urmăririi penale în celelalte cauze, dar menționându-se, în art.43 alin.8, că, pe durata stării de urgență, în cauzele în care nu se efectuau acte de urmărire penală, se suspenda prescripția răspunderii penale, fără a se preciza că opera de drept, astfel că aceasta ar fi trebuit dispusă, în speță nefiind emisă de către procuror o ordonanță în acest sens.

De asemenea, în art.64 alin.1 din al doilea decret (de prelungire a stării de urgență), s-a prevăzut că activitatea de urmărire penală se desfășura cu precădere cu privire la anumite cauze (enumerate), fără a se prevedea, nici de această dată, suspendarea urmăririi penale în celelalte cauze, dar menționându-se, în art.64 alin.13, că, pe durata stării de urgență, în cauzele în care nu se efectuau acte de urmărire penală, opera de drept suspendarea prescripției răspunderii penale, fără a fi necesară emiterea unei ordonanțe în acest scop, însă, potrivit art.64 alin.3 teza finală, procurorul avea obligația de a comunica, de îndată, persoanelor interesate ordonanța prin care a constatat că nu a operat suspendarea cursului prescripției răspunderii penale. Or, în speță, pe toată perioada stării de urgență (inclusiv cea de prelungire a acesteia), urmărirea penală s-a aflat exclusiv în faza în rem, abia după expirarea acelei perioade dispunându-se, la data de 27 iulie 2020, efectuarea ei în personam, situație în care nu se justifică emiterea unei astfel de ordonanțe, care, în mod obiectiv, nu avea cui să fie comunicată, neexistând o persoană interesată. Pe de altă parte, s-ar fi impus, prin prisma dispozițiilor art.64 alin.1 lit. c teza finală rap. la art.64 alin.5 din același decret, ca procurorul să constate că, în cauză, trebuiau efectuate acte de urmărire penală și pe durata stării de urgență, întrucât aceasta se referea la o infracțiune flagrantă, fără a opera astfel suspendarea cursului prescripției răspunderii penale.

În același timp, starea de urgență nu a constituit o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat, care ar fi împiedicat punerea în mișcare a acțiunii penale, sens în care, pe lângă ultimul aspect menționat (ce impunea efectuarea de acte de urmărire penală și pe durata acesteia, din cauza caracterului flagrant al infracțiunii), Curtea reține că, deși fapta prev. de art. 336 alin.1 C.pen., a fost săvârșită de făptuitor la data de 09 februarie 2016, cercetările au trenat din cu totul alte motive (imputabile exclusiv organelor de urmărire penală) decât starea de urgență, astfel că, la data instituirii acesteia (16 martie 2020), deși trecuseră aproximativ 4 ani de la comiterea faptei, nici măcar nu se dispusese efectuarea în personam a urmăririi penale.

În consecință, constatând împlinirea termenului prescripției generale a răspunderii penale și inexistența oricărui act de întrerupere a cursului acesteia, până la împlinirea aceluși termen (la data de 08 februarie 2022), Curtea, în temeiul art.396 alin.1, 6 rap. la art.16 alin.1 lit. f) teza a II-a din Codul de procedură penală, va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul ##### # ## # ##, cu privire la infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, prevăzută de art.336 alin.1 din Codul penal (fapta din data de 09 februarie 2016).

Având în vedere pronunțarea acestei soluții, va fi înlăturată dispoziția de obligare a inculpatului, în temeiul art.274 alin.1 din Codul de procedură penală, la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, în sumă de 1.142,3 lei, urmând ca respectivele cheltuieli să rămână în sarcina statului, potrivit art.275 alin.3 din același cod. Față de toate aceste considerente, Curtea, în temeiul art.421 pct.2 lit. a) din Codul de procedură penală, va admite apelul declarat de inculpatul ##### # ## # ##, va desființa, sentința penală atacată și, în rejudecarea pe fond a cauzei, va hotărî în sensul celor anterior menționate.

În temeiul art.275 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea apelului admis al Parchetului vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E :

În temeiul art.421 pct.2 lit. a) C.proc.pen., admite apelul declarat de inculpatul ##### # ## # ##, împotriva Sentinței penale nr.### din data de 31.03.2022, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în Dosarul nr.#####/302/2021.

Desființează, sentința penală apelată și, în fond, rejudecând:

În temeiul art.396 alin.1 și 6 rap. la art.16 alin.1 lit. f) teza a II-a C.proc.pen., încetează procesul penal față de inculpatul ##### # ## # ##, cu privire la infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, prevăzută de art.336 alin.1 din Codul penal (fapta din data de 09 februarie 2016), ca urmare a împlinirii termenului prescripției generale a răspunderii penale.

Înlătură dispoziția privind obligarea inculpatului, în temeiul art.274 alin.1 din Codul de procedură penală, la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, în sumă de 1.142,3 lei.

În temeiul art.275 alin.3 din Codul de procedură penală, dispune ca toate acele cheltuieli judiciare să rămână în sarcina statului.

În temeiul art.275 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea apelului rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 05.07.2022, prin punerea hotărârii redactate la dispoziția inculpatului și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

#####

JUDECĂTOR,

#####

GREFIER,

#####

Th.red. ####+gref. #####-ex.5/

Judecătoria sectorului 5 București - judecător #####